

במדבר פרק כו

- (א) ויהי אחרי המגפה פ ויאמר יקוק אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר:
(ב) שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל:
(ג) וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר:
(ד) מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יקוק את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים:
(ה) ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי:
(ו) לחצרן משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי:
(ז) אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים:
(ח) ובני פלוא אליאב:
(ט) ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי קריאי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על יקוק:
(י) ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס:
(יא) ובני קרח לא מתו: ס
(יב) בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת היכיני:
(יג) לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי:
(יד) אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים: ס

ילקוט שמעוני תהילים רמז תשנג

על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים, אמרו בני קרח אל תיראו מאותו יום שמנער הקב"ה את הארץ, שנאמר לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה, ואומר כי הנני בורא שמים חדשים וגו', והיכן צדיקים עומדים באותה שעה ואתם הדבקים בה' אלהיכם. אמר רבי יודן אמרו בני קרח אל תתיראו ראו נסים שעשה עמנו, שנאמר ותפתח הארץ את פיה, ואנו היינו תלויין באויר, וכן הוא אומר ובני קרח לא מתו. רבי נחמיה אומר אינו כן, אלא הקב"ה העמידן כתורן, שנאמר ויהי לנס, אמרו בני קרח אל תתיראו יודעין אנו מה עשה הקב"ה עמנו, לכך נאמר על כן לא נירא בהמיר ארץ, ואומר כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט

The Summer Beit Midrash starts this Tuesday! If you'd like to follow the main shiur, mekorot will be posted in advance, and audio fairly soon after shiur, under the category SBM 2010. I apologize for the lack of a separate sourcesheet this week; preparation has been intense.

Bamidbar 26 recounts the post-plague census of the Jews in the Wilderness. The count opens with the Reuvenites and ends with the Levite, and is interrupted literally before the Levites by a Divine statement "the land shall be divided among these", excluding the Levites. The listing of Reuven mentions that his grandchildren Datan and Aviram were swallowed up by the earth when they rebelled against Mosheh and Aharon together with Korach, and concludes by informing us that 'The sons of Korach did not die',

This last statement seems out of place for two reasons. First, why were we not informed of this back in Chapter 16, in "real time"? Second, why are we told of this under Reuven, rather than under Levi? And regardless of location, is there an esoteric meaning to the somewhat evasive "did not die"?

Now Divrei HaYamim 1:6 lists generations of descendants of Korach, and the Sons of Korach are among the major composers of Tehillim. Furthermore, among the sons of Korach was Elkanah, and the prophet Shmuel's father was a Levite whose name was Elkanah, and a later Shmuel of the Korach family seems to have been Temple Songmaster. It seems perfectly plausible to contend, therefore, that the Sons of Korach lived normal human lives after the earthquake. On the other hand, their children may have been born before the quake; Ramban (16:32) argues that Korach's children were already grown at the time.

Ibn Ezra assimilates the nondeath of Korach's sons to the nonpresence of Enosh in Genesis 5:24, giving it a metaphysical rather than physical meaning; his motivation may be that "the sons of Korach did not die" cannot be permanently true, and yet the text does not say 'did not die then'. In his reading it is possible that the sons of Korach in fact died physically along with their father.

Rabbinic tradition generally, however, suggests that they were saved miraculously, and perhaps incompletely. Megillah 14a records what I read (this reading is confirmed by Yalkut Shim'oni Tehillim 753) as conflicting positions as to the method by which they were saved; the first has them suspended in the Heavens above the quake, whereas the second has a plateau created for them under the earth that keeps them out of Gehennom. Each of these is connected elsewhere to other Biblical passages drawn largely but not exclusively from the psalms attributed to them.

If they were kept above, or Above, the general sense is that they then returned to normal, if inspired or even prophetic, Earthly existence. But not so if they were kept below. Rather, that position sees them as existing in an eternal Limbo - Yalkut Shim'oni Pinchas 247 describes them as "neither living nor judged" (Note that Avot d'Rabbi Natan Version A 36 ascribes this condition to the whole of Korach's congregation),

Their songs, however, are all post-quake, and it follows therefore that intrepid Dante-esque adventurers must have visited them¹. I have not found records of deliberate musical pilgrimages, but Otzar HaMidrashim Mosheh 370 tells us that Yehoshua visited them (when searching for Mosheh after Mosheh's solitary death); Bereishis Rabbati

---

¹ I wonder if there are connections to stories of Orpheus here.

suggests that the Messiah has spent or will spend 80 years with them; and Tanchuma Vayikra 8 reports that Yonah saw them praising G-d when he was inside the great fish, and was inspired to repentance.

Note that on Bava Basra 74a and Sanhedrin 110a Rabbah Bar Bar Channah reports hearing the “swallowed up ones of Korach” declaring that Mosheh was right all along, and being told that the rotation in Gehennom brings them to its surface every 30 days. The Buber edition of Tanchuma Bamidbar 27, however, leaves out the last point, and instead says that G-d will eventually bring them up and out. Just possibly that version refers to the sons rather than to the general congregation of Korach.

Korach’s undead sons of course raise all sorts of interesting questions about Rabbinic conceptions of the mind/body issue and the afterlife, none of which I will address here. Rather, I will evade them by asking whether it is possible that midrash uses cultural conceits that it does not literally believe in; an analogy would be interpreting Tanakh nowadays by imagining Biblical characters’ interaction which Mr. Spock of Star Trek.

Current American popular culture, via J.K. Rowling and Stephanie Meyer et al, also displays a fascination with intermediate states of life and death. Now for the Rabbis, as noted above, it seems reasonable to suggest that life (at least partially) means the capacity to improve one’s vice/virtue sheet in anticipation of Divine judgment, and death is when one experiences the consequences of one’s life. To be undead, then, is to be meaningless, to be connected neither to a future nor to a past. This is presented as better than Gehennom, but I wonder - and what does it mean to praise G-d in such circumstances? Perhaps it is ultimate lishmoh, to praise like the angels with no possibility of reward, but perhaps Chazal, too, knew why the caged bird sings.

Shabbat shalom

Aryeh Klapper

מדרש תנחומא (ורשא) פרשת ויקרא סימן ח ד"ה (ח) ויקרא אל

וראה שם אבן שתייה קבועה בתהומות, וראה שם בני קרח עומדין ומתפללין עליה, אמר לו ליונה הרי אתה עומד תחת היכל ה' התפלל ואתה נענה, מיד אמר יונה לדג עמוד במקום עומדך שאני מבקש להתפלל תפלה, ועמד הדג, והתחיל יונה להתפלל לפני הקב"ה רבש"ע נקראת מוריד ומעלה הרי ירדתי העלני, נקראת ממית ומחיה הרי הגעת נפשי למות החייני, ולא נענה, עד שיצא מפיו אשר נדרתי אשלמה וגו' אשר נדרתי לעלות את לויתן ולהעלות לפניך אשלם ביום ישועת ישראל שנא' (שם /יונה ב') ואני בקול תודה אזבחה לך אשר נדרתי, מיד רמז הקב"ה והקיא את יונה ליבשה שנא' (שם /יונה ב') ויאמר ה' לדג